

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

© KSŘ Beroun – neprodejně

31

Text: Baron, Noha, Dita

Bobina, Vítek, Egyi, Riša, Jana

17. února 2018

Libor, Panák a další....

100 let trampingu ?

JAK TO OPRAVDU BYLO

K příležitosti oslav 100 výročí vzniku trampingu v Čechách jsme požádali pracovníky VUHT (Výzkumný Ústav Historie Trampingu), aby seznámili naše čtenáře se svými nejnovějšími objevy.

Je naprosto mylné tvrzení, že trampingu existuje pouhých 100 let. Na území Čech a Moravy se čundrovalo již ve starší době kamenné (paleolit).

Ano, za jednoho z prvních trampů můžeme považovat Kopčema, který působil v povodí Dyje.

Další prokazatelně známí tramp paleolitu, Havran píрко a jeho osada Havranů.

V biblických dobách jedním z všeobecně známých vandrů který trvá dodnes, bylo vyhánění z ráje. Adam a pramáti Eva po drobném prohřešku s jablkem poznání a po rozverných sexuálních radovánkách, byli vyháněni z ráje na dlouhý vandr.

Starozákonný prorok Mojžíš roku 1394 před našim letopočtem vyvedl vyvolený národ z Egyptského otroctví a 40 let s ním čundroval po Sinajské poušti. Vše je popsáno v cančáku zvaném Exodus

V naší vlasti proslulý pratramp, praotec Čech, přičundroval z Pripjat'ských bažin na hranicích Ukrajiny a Bílé Rusi, až na naši posvátnou horu Říp (Píp).

Cyrl a Metoděj přivandrovali z řecké Soluně na Velehrad. Křížácká tažení do Svaté země byli také pěkně „velké vandry“.

Spanilé jízdy Husitů do Bavorska, Míšeňska, Saska, Polska a Horních Uher, to vše bylo dost divoké čundrování.

V osmnáctém století vandrovali tovaryši od mlýna k mlýnu, města k městu. Nelze nepřipomenout trampa z největších, Eskymo Welzl. Muž, který pročundroval Sibiř i Aljašku dělal náčelníka Eskymákům

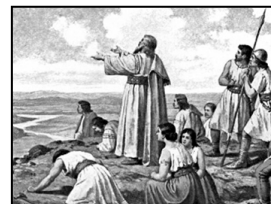
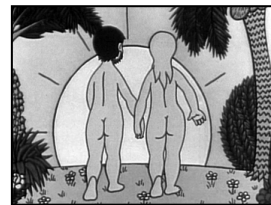
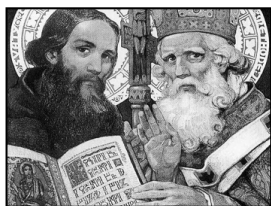
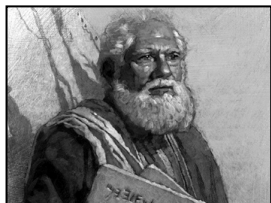
Ano, i největší génus z Čechů, který zasáhl do všech oborů lidské činnosti Jara da Cimerman se zabíral trampinkem. Své zkušenosti popsal ve své hře Dobytí severního pólu.

Nelze v tomto pojednání vyjmenovat všechny, kteří se o rozvoj trampingu zasloužili. Vědci z VUHT trvají nekompromisně na tom, že trampingu je starší, než je nám předkládáno. Trampingu se prokazatelně vine historií lidstva jako zlatá nit. Hrdě si můžeme říci spolu s klasikem: „Byli jsme a budeme, zas na čundr půdem!“

Jsou mnozí, kteří očekávají že v době, kdy nejmocnějším mužem planety je Trump, nastává nový rozkvět trampingu. Věřme, že se tak stane.

Redakce našeho listu si dovoluje upozornit, že se náš občasník věnuje historii trampingu ve spolupráci s VUHT soustavně. Články věnující se historii trampingu naši abonenti naleznou v č.21/2009, č. 24/2011, č. 27/2014.

Redakce Times & Colt

JÁRA CIMRMAN
SVĚTOBEŽNÍK A VYNÁLEZCE

Cimrmanův rodný bicykl navazující „Němce na cestě domů“

Co je Tramping a jak vzniklo jeho jméno?

Tramp (trempe) anglicky tulák, bezcílný cestovatel pěšky. V nejnovější době název pro výletníky, pěstující pravidelný weekend a táboření v přírodě, na rozdíl od skautů (sr. skauting) velmi volného rázu. Podle vzoru amerických. si evropští trampové osvojili různé zvyky a způsoby: zpěv kolem táborového ohně, chaty k občasnému pobytu, někde i organizaci tábora v osadu s šerifem v čele atd.

Výstřelky trempského hnutí se potírají dohledem v lesích a na březích řek, prováděným zemským četnictvem nebo soukromým lesním zřízenectvem.

České trampské hnutí vytvořilo i zvláštní argot, často groteskní (paďouři, fešule, potlach, táborák atd.) a vydává i vlastní časopisy. (Masarykův slovník naučný. Díl 7. Praha 1933)

Tramping - vznikl podle woodcraftu kolem roku 1918. První místo kam se chodilo-Prokopské údolí. Tramping byl 3x zakázán 1931(!), 1948, 1969.

Pozdrav - Ahoj, zalomení palce, tykání.

Camp-tábořiště v lese. Většinou u potoka, nebo v jeho blízkosti. Udržuje se zásoba dřeva, čistota a při odchodu se (nejen) na Brdech dává do ulitého ohniště smrková větvička.

„Když kolikrát stojím sám s usárnou na prázdném nádraží, kdy byl vždy rykot díky davu Trampů, jímá mě nostalgie a

ptám se sám sebe. Kde jsou všichni ti co tu se mnou postávali a nedočkavě vyhlíželi vlak, který by je zavezl do lesů a k ohni? Už bohužel odešli a nová generace má jiné problémy a starosti.

Tohle už začínalo v devadesátých letech, když jsem se ptal mladého osadníka, jestli přijde příští týden na pomoc se dřívím před potlachem a on mi odpověděl: „Nemůžu Franku, já musím příští sobotu na Diskárnu!“

Rok 1918 je možno pokládat za rok založení čs. Trampingu. Podle mne, Tramping nezahyne, jenom kamarádi odcházejí! Tramping není móda, je to jen určitý způsob života! Ale i přesto, nebo proto, že už nás není tolik, musím říci - Byl to krásný život!“ Frank.

*Ladislav Frank Nykl (*1944-+2016)
Sheriff T.O.Z. Fort Hills 1971,
spoluzakladatel campu Arizona, sheriff SKO, vedoucí kapely Pekelníci, bývalý
sheriff T.O.Z. Old Scout a od roku 2000
čestný Marshal Západočeského kraje.
Zároveň redaktor časopisu Stopař,
skladatel, spisovatel Westernové
literatury faktu,
historik, dopisovatel různých, hlavně
trampských a westernových tiskovin a
zakladatel Muzea Bufalo Billa na ranči
Rolfstown.*

Tramping očima mladších aneb „Tramping není móda“

Odmalička jsem jezdil s tátou na vandry, shodou náhod, ten první byl do Údolí Zatracených. Jak jsem rostl, samozřejmě „vedení“ stárlo a postupně se zkracovali ušlé trasy a prodlužovali časy strávené v hospodě, tak jsem se začal snažit sám něco zorganizovat, navíc k čemu v 15 ti letech otcovský dozor, že?

Díky zákazu ze strany rodičů se mi to povedlo až o pár let déle, kdy jsem dospěl do pokročilého věku 18-ti let.

Tehdy se mi přihlásilo šest kamarádů, že půjdou. Po zjištění, že to nebude o tom sedět celý den u mobilu, jsme zůstali čtyři, a když mi jeden řekl, že už si koupil stan a já jim na základě toho vysvětlil, co to je spaní pod „širákem“, nakonec jsme šli jen dva.

Od té doby, co skončil můj zákaz, není rok, co bych někam nevyrazil, ve třech, ve dvou nebo třeba i sám, nejsem přece žádný paďour! Celkově to není žádná sranda sehnat na tramp někoho, komu by nebylo dvakrát víc, než mně. Ale teď už mám fajn partu kluků, kteří nenosí růžové karimatky a po dvaceti kilometrech nejdou spát.

Vloni jsme šli dokonce z Berouna do Vodňan. Doslova šli, jediné kilometry, které jsme jeli vlakem, byli ty, co náleželi zpáteční cestě.

Díky akcím, kterých jsem se zúčastnil, za což vděčím osadě KSŘ, kterou občas navštěvuji, jsem zjistil, že trampů v mém věku je více než jsem čekal, i když to není žádná sláva. Tak třeba na předloňském potlach, mimochodem to bylo 50 té výročí od založení osady a můj první potlach, nás bylo k deseti a i na loňském jsem poznal pár nových kamarádů.

Ti loňští dokonce ani netrávili většinu času na telefonu, ale byli u ohně a zpívali, tak jak by tramp při takovéto příležitosti měl.

No jo no: „Čas nám to ukázal a jasně dokázal, že se na tramp každéj nehodí!“

Podtrženo sečteno - Tramping nevymře! Samozřejmě s usárnou už budu asi sám, ostatní mají velké značkové krosny, ale to je pokrok - ten nikdo nezastaví. Vítek

Po kontrole opravené vydání.

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

t r a m p

50

!! Čekejte dnes v noci četnickou štáru!

V prohlídkách trampských chat, srubů a stanů se bude ze soboty na neděli pokračovat. - Dnes to čeká Povítaví, zbytek Pojázaví, Brdy a Píseňsko. - Nařízení, kterým se přetřou zákony.

Pan Kubát Vám zakázal
chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.
OBJEDNEJTE SI U NÁS
**okasní
tepláky**
místo 70,— Kč
celý oblek za Kč 36,—
KALHOTY Kč 18,— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRICKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVE DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:
Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

Z minulého bálu Kamarádů Staré řeky: STARCI NA CHMELU ANEB NACHMELENÍ STARCI

Po pozvání na výroční 50. potlach Kamarádů staré řeky přišlo od Barona pozvání na osadní ples.

No nazdar! Bylo první, co mě napadlo. Budu si na sebe muset obléknout "hadry", co nesnáším a about boty, ve kterých mě za chvíli budou bolet nohy. No, moc lákavá představa to nebyla...

Jenže další Baronova slova byla: "ale ne, že přijdete nějak nastrojení, ples je na téma Starci na chmelu aneb nachmelení starci, nejlepší by bylo najít něco, v čem se na chmel fakt jezdilo, a můžete vzít i kamarády a známé..."

Uf. To se mi ulevilo a na ples jsem se začala těšit. Já, holka z chmelařského kraje, abych doma nenašla pár kousků pro brigádníka?! Za chvíli byly na hromádce montérky, kostkovaná košile a následovala nezbytná zkouška, jak moc se to všechno za ty roky srazilo.

A protože česat chmel chodil už můj děda s babičkou, našel se na půdě i koš větelák, pravá a generacemi osezená židlička, ešus s bagrem, bandičky. Stejně nadšení byli i naši známí, které jsme podobně vyfešákované a vybavené dokonce i plnou várnici naložili 18. 2. do auta a vyrazili směr Tetín.

Na Tetině jsme našli místo na zaparkování a po krátké poradě vyrazily naše mužské protějšky obhlédnout terén. Když jsme se totiž viděli v těch super brigádnických oblečcích, přepadly nás pochyby, jestli to všichni ostatní vzali taky tak z gruntu.

Když se zvědové vrátili a pochyby po jejich hlášení nerozplynuly, vyndali jsme věci z auta a nastěhovali se na sál, vlastně spíš na chmelnici, kde už sedělo několik více a méně známých tváří. Chmelové štoky, které uháčkovaly mooc šikovné ruce, hesla slibující vysokou produktivitu práce a ještě větší výnosy, mládežníci, kteří zasedli do řádků za doprovodu Jindrových harmoniky. Větelová bába, předseda v gumáku, (co kdyby přšelo), tombola s hodnotnou hlavní cenou, vzácný host Tony Linhart, kluci v černém, a spousta dobré muziky, zábavy, legrace.

Nevím, kdy a kde se najde pohromadě tolik správně praštěných (pardon) lidí, kteří si ze sebe umí udělat legraci, kteří se umí a chtějí bavit, navzdory trampotám, které život někdy prostě přinese. Ale já jsem moc ráda, že jsem je potkala, je s nimi totiž dobře. Na plese, na potlachy, v hospůdce, všude. Oni totiž zůstanou díky tomu, co nosí uvnitř, věčně mladí.

A víte co, kamarádi? To Vám z celého srdce přeju. Dobře Vám tak!

Dita

Alkohol zkracuje život, protože se po něm pořád spí.

Říkali, že kouření zabíjí....

Hovno, je mi 37 a cítím se skvěle !

CO DĚLALI OSADNÍCI V ROCE 2017 - OSADNÍ ZPRÁVY

Zima

Tříkrálový pochod „Stopaři“ Srbsko

**Anthonyho pravidlo síly:
Nenamáhej se, najdi si větší
kladivo!**

Brigáda na Plešivci a Vítání jara

Účast hojná, z blízka i daleka, mnoho hudebníků. Jenom to jarní počasí nějak chybí. Odpoledne začíná pršet, a tak mnoho kamarádů odchází. Zbytek se přesouvá do srubu, kde zábava pokračuje do pozdních nočních hodin.

Tyterušky – zimní táboření KSŘ v Údolí Zatracených

Jak již se stalo dobrou tradicí, vyrazila otužilejší část osady na zimní táboření. Každoroční TYTERUŠKY na Tyterském potoce, na potlachovišti. Vyjelo se v dopoledních hodinách vláčkem do Lašovic. Pan výpravčí nás vyfotil a už jsme stoupali Lašovicemi vzhůru až na vrcholovou kótu: „U Hnoje“. Zde nezbytné občerstvení a fotečka pro rodinu. Počasí jak vymalované, pod kýčovitě modrou oblohou pokračujeme polem, pak lesem. Pět z vlaku a dva psi-Bobina, Hanka Č., Jana masérka, Keliška, Egi a Lakouš s Dorinkou. Na fleku už je Míra Panenka s rozdělaným ohněm. Je to příjemné. DĚKUJEME. A už to frčí. Postavit a připravit pelišky, vodu na oheň, vyndat zásoby. Jana upekla výborné koláče, slíbila, že zase příště budou. Keliška s Hankou táhly svářo. Od Jindřišky v orig. krabicích si ho dobře schovaly, na potom, na potlach Prý archivní svářák. Tak buď ho tak dobře schovaly, nebo ho někdo ještě líp našel.

V sobotu dorazil Panák s Jit'ou a Tom Boháček. Sněhu bylo tak akorát, mráz taky moc neštípál, Tyterušky zůstaly zalezlé. Nikomu zima nebyla. Panáková družka Jit'a si nejprve přihřála boty - Panákovi - nechtějte slyšet ty řeči, pak zase bundu. Peří lítalo, jak v kurníku při návštěvě lišky. Tak jestli nám ten nahoře bude fandit, na Tyterušky 2018 bude mrznout a bude úplněk, holky Tyterušáčky za námi přijdou. Uvidíme. Keliška.

20 VÝROČÍ VZNIKU BEROUNSKÉ ŠPRCGUMOVÉ FLOTILY. Ano, v loňském roce 2017 uplynulo již dvacet let od prvního vyplutí BEROUNSKÉ ŠPRCGUMOVÉ FLOTILY.

Dne 11. 3. 2017 proběhly v přístavní krčmě ELDORADO velkolepé oslavy tohoto výročí. Krátká vzpomínka na počáteční události:

Po několika měsících příprav v doku u Antoana na Jarově, přišel ten okamžik. Dne 5. září 1997 odpoledne byla vyložena z autobusu, který dorazil k Polským, Mazurským jezerům, neuvěřitelná změť všemožného materiálu na břehu jezera Mamry. Byla postavena velice primitivní loď, vlastně původní pivní vor, vybavený stěžněm s plachtou a závěsným motorem. Pramáci BEROUNKA. Deseti denní plavba po Mazurských jezerech, byl úžasný zážitek. Sotva byla BEROUNKA rozebrána a uložena zpět na Jarově, už byly spřádány plány na další plavbu. S jidlem roste chuť, a tak jsme začali hledět severněji. Finsko je oblastí tisíce jezer, byla zvolena oblast Saimaa.

Opět neskutečné zážitky, nádherná krajina a nekonečné vodní plochy. Finsko nám učarovalo.

Díky omezeným plavebním možnostem Pramáci Berounky, byla na jaře 1999 postavena kompletně nová Berounka (dvojstěžník) na které proběhla další návštěva Finska, tentokrát Karélie. Cestou domů z druhé Finské plavby byl navštíven Ruský Petrohrad a Aurora.

Část posádky zatoužila vykonat plavbu po Volze, Druhá část posádky se takovým plánům bránila. Nebylo zbylí, původní Berounka byla přestavěna, a tak vznikla další loď ADMIRAL GROG, který poprvé vyplul v roce 2000 na Dunaj.

To byly počátky BEROUNSKÉ ŠPRCGUMOVÉ FLOTILY.

Dnes, je v aktivní službě pouze BEROUNKA. Admirál Grog odpočívá v suchém doku na Jarově.

Jaro

Březnový čundr okolo TEPLÉ

Vyrazili jsme ve čtyřech lidech a dvou psech. V Mariánkách nastal historický okamžik: Egy si musel koupit jízdenku na vlak, protože na soukromou dráhu mu neplatila režijka. Soukromý motoráček byl hezký, moderní s řídící jednotkou vpředu i vzadu spojený uprostřed takovou jako harmonikou. Kluci hned začali přemýšlet, jestli by to mohlo fungovat jako opravdická harmonika a jak by se na to dalo hrát.

První noc jsme spali u bývalého vechtru, který si někdo koupil a předělával. Večer jsme přišli, když byla už skoro tma, a teprve ráno jsem si všimla spousty cedulek „Soukromý pozemek, vstup zakázán“

Velikonoce 2017 - Ohře.

Odjíždíme ve čtvrtek do Tršnic. Večer po utáboření se u řeky provádíme KPČ a nalézáme v Třebení útulnou hospodu. Jsme čtyři. Já, Jana, pes a vypůjčená nafukovací kánoe Rio.

V pátek ráno vyplouváme. V Kynšperku objevujeme nový kanál pro vodáky a večer končíme v Královském Poříčí.

Hospoda v místě žádá. Asi 3 km je pryj ve statku Bernard nálevna. Je zde jedna zajímavost: stojíte-li před turistickým ukazatelem u statku, tak dva ukazatele směrem na tento statek ukazují 180 stupňů od sebe, tedy úplně opačným směrem než ke statku. Tedy pro hloubavé turisty.

Ať je léto nebo zima, v hospodě je vždycky prima.

V sobotu plujeme až do Dubiny, vody je dost, takže nedrhne. Po cestě vodácky zajímavý Hubertus a to je asi tak všechno.

V neděli začíná chcat, tak přidáváme na úsilí a doplouváme do Vojkovic, a hned na vlak a domů, do lékárny a do prdele, už se nám stýská.

Květnový maraton.

Po příjezdu do Chrástu se dovídám, že háček mi chcipl. Ráno vyrážím jako singl. Takže toho mám plný brejle, ale dojždím v limitu.

Egy

pomalů na každém stromě, ale to už bylo pozdě. Byla to docela luxusní noclehárna, spali jsme pod větvemi mohutných smrků a ani nebyla moc zima, i když do rána mrzlo – voda v petflašce byla ráno zmrzlá, bylo tam ohniště a stůl, jen na sezení jenom jedna židle, o kterou jsme se svorně vystřídali. První si sedla Bobina, pak Bůček, potom já, jen Egy byl pořád v pohybu – nosil dříví, přikládal na oheň, pak šel pro něco k jídlu, až mi ho bylo líto, tak mu povídám: „Jindro, pojď si taky chvíli sednout, ty jsi ještě neseď.“ a všichni se mi hrozně chechtali.

Psi bleskurychle odhalili, u koho mají největší šanci něco vyžebrot, a jakmile šlo o jídlo, oba svorně otravovali Jindru.

Cesty tam nebyly, všude jen ohradníky, asi se tam v létě pase nějaký dobytek, tak jsme dost dlouho šli po kolejkách. Jak Egy pozoroval Darinu, po chvíli prohlásil: „To je ten správný nádražácký pes, umí chodit po prazcích“. Kluci si vykládali o dráze, až se dostali k samým počátkům, čili ke konci. Pak se podívali, jak Laki táhne Bobinu a už nevím kdo prohlásil: „Bobina by si mohla pořídit soukromou psoňku.“

Jindru jsem odhadla správně, chtěl si tu Teplou omrknout, jestli by se to nedalo příležitostně jet. Líbila se mu a myslím, že kdyby měl nějaké plavidlo, že jsme pěšky nešli. Jana

Čarodějnice

Moje první návštěva srubu KSŘ na Plešivci byla při akci Čarodějnice 2017.

Protože jezdím pod Plešivcem dvakrát denně vlakem do práce a místo je poměrně blízko centra Berouna, mile mě překvapilo příjemné a útulné místo, kde je srub schovaný před okolním světem.

Když jsme dorazili na místo, byla možná Dita trochu zklamaná, že byla z přítomných jediná, která svým vzezřením připomínala důvod tohoto setkání. To však nic neměnilo na tom, že jsme byli vřele přijati do kolektivu a se zájmem jsme si prohlédli srub a okolí. Kolem ohně byla příjemná atmosféra, kterou zpestřilo vyprávění kamarádů.

Když z futrálů vykoukly hudební nástroje, bylo ještě veseleji a hudební zážitek pro mě umocněný přítomností a písničkami Tonyho Linharta.

Když už jsem skoro zapomněl proč jsme se sešli, vylétly ze srubu čarodějnice na košťatech a Dita pookřála, že v plamenech neskončí sama.

Když jsme později odjížděli, byli jsme moc rádi, že jsme se mohli akce zúčastnit. Je fajn, že se najde parta kamarádů, kteří se schází tolik let.

Libor

Lukostřelba

4.3.2017 se kamarád Mourek ml. zvaný Hajný Robátko zúčastnil 27. Mistrovství České republiky v halové lukostřelbě v Hradci Králové. Teprve po půlročním tréninku se umístil na hezkém 17. místě ve střelbě z holého luku tj. bez zaměřovače a stabilizátoru.

23.9.2017 na Mistrovství ČR v terénní lukostřelbě ve Voticích u Písku již obsadil pěkné 11. místo. Střílelo se v lese, na louce i ve stráních na vzdálenost 5 – 50 metrů. Blahopřejeme! Mirka

V dnešní době se to může hodit

"Základem poznání je omyl, který postupně upřesňujeme. Na konci nevíme nic, ale víme to správně."

Jára Cimrman

Naše unikátní firma:

Krach & Vošidil nabízí:

Unikátní jednomístný, jednoduchý a spolehlivý
BAZÉN PRO DŮCHODCE

Vhodné též pro trampy, svobodné matky a jiná individua.

K doptání též u Technických a zahradních služeb Beroun u hřbitova

Co nového v muzice....

Jak si vedla osadní kapela v roce 2017?

No tentokrát jsme začali až na osadním bále. Starci na chmelu aneb Nachmelení starci. Vydařený bál, o kterém se dočtete na jiném místě tohoto plátku. Ale pak se to opět rozjelo a s muzikou se roztrhl pytel, jak by řekl básník. Z těch nejdůležitějších alespoň některé. Kapela 2x uspořádala Setkání osad na Barče, hrála na memoriálech Jarky Mottla spolu s KTO, Jendy Kordy a Standy Chmelíka. Písničkami jsme přispěli k Muzejnímu potlachu v Jílovém, na oslavách na Albatrosu, festivalu v Pikovicích i dalších významných akcích. Odměnou pro nás bylo vystoupení v divadle Gong, na Poctě trampské písni, kde jsme si zahráli po boku Mikiho Ryvoly, Jitky Vrbové s Andělinem i skupiny Pacifik. Hrál se i na všech osadních akcích, oslavách na Plešivci, při potlachu v našem údolí Zatracených. Přestože Wimpi v tomto roce bojoval se zákeřnou nemocí

Léto

v důležitých chvílích, ač indisponován, nepustil kytaru z ruky a nenechal kapelu ani kamarády ve štychu. I to je důkaz, jakou moc má písnička. Vždyť jsme se o tom přesvědčili všichni už mnohokrát.

Dvakrát v tomto roce jsme dostali i příležitost představit se posluchačům Country radia v ozvěnách osadních ohňů v Country radiu. Obzvlášť vydařený byl festival na Valdeku, kam nás pozvali Gladly SW a nádherný večer jsme zažili i s Kamarády od Hvězdiček a při Vánočním dnu krabic U lanovky hráli všichni, kdo měli ruce, za což jim patří dík. A letos již podruhé nás mezi svátky pozvali myslivci z Karlštejna na svoji Poslední leč. Co dodat? Co si budeme povídat, síly ubývají, ale hraní nás drží při životě. Snad se nám podaří i v roce 2018 rozdat trochu dobré nálady a potěšit Vás pěknou písničkou.

Zaplať bůh. Pořád ještě žijeme a hrajeme. Ahoj Baron

„Debatu vždycky nabude na dynamice, když alespoň jeden zúčastněný o věci vůbec nic neví.“

G. B. Shaw

A pak někdo bude říkat, že v lese není Prdel !!

Zemřel Pedro

Uprostřed léta nás opustil kamarád Pedro. Odešel za svými kamarády a tam někde v nebeském baru už jim brandy nalévá bůh. Užili jsme spolu všelijaké chvíle, tak jak nám je osud a život stavěl do cesty. Od svého mládí měl Petr rád tramping a vše co se trampingu týkalo. A tak není divu, že když se v roce 1966 dalo v Berouně dohromady pár kamarádů, aby založilo novou osadu, nemohl u toho Petr chybět. Tak se stal Petr, tedy po trampsku Pedro, spoluzakladatelem osady Kamarádi Staré řeky.

Country Radio na nejvyhlášenějších osadách v Čechách a na Moravě.

V Country radiu na podzim 2017 probíhala akce:

COUNTRY RADIO NA SLAVNÝCH OSADÁCH

Reportéři navštívili mnoho osad: Ztracenka, Modrá kotva, Cannawakke, Prašivka, Chlumburk, Dashwood, Ketkovák, Blanice a SKOT i další osady.

Kupodivu první jejich cesta vedla do Berouna za Kamarády Staré řeky. Nejsem si jist, zda naše osada patří mezi nejvyhlášenější, ale posezení u táboráku s protagonisty Country radia, bylo příjemným zpestřením vstupu do další padesátky osady.

Dokonce jsme obdrželi i pamětní certifikát, Rádio přenášelo do živého vysílání přímé vstupy a zdravice kamarádů a radost nám udělaly i dárky a ceny od Country radia. Baron

Brigáda, to je vždycky paráda

Bodláky i tráva, narostly jak kráva. Přesto ale při práci, užili jsme lagraci

To bylo v červnu. Jezulata na seně, usmívaj se blaženě.

No a před potlachem se to opakovalo. A pak dřevo na táborák i vaření a tak dále jako obvykle. Ale zvládli jsme všecko! A potlach mohl začít.

Zároveň byl navržen termín zahájení brigády 29.6.2018 a ukončení 1. 7. 2018? Co vy na to???

Berounka plula, vznášela se a bojovala

Díky nápadu, uspořádat v zaplaveném příkopu pevnosti Terezín Pirátské války, byla Panákem, Jindrou a dalších lidiček motajících se okolo Muzea La Grace v Terezíně, převezena plachetnice Berounka do Starého Kolína na Labi a tam sestavena.

Vlastní plavba nepostrádala pravidelnou ranní hru: "Panáku z kůže ven!", která často probíhala do odpoledních hodin, leckdy i do pozdního večera. Zejména, když na plavbu prvních 100 km bylo zapotřebí dvou motorů a již se zdálo, že Berounka potupně zůstane uvázaná někde u břehu a bitvu nestihne. Táhnout na laně či bidlovat se také neosvědčilo. A tak jen díky neúnávnost Nězi, Františka a dalších, kteří v době největší nouze vyrazili do hospod se podařilo nemožné, další motor byl objeven!!!! Kolik pív a rumu padlo na zdar plavby se určitě ani vyčísřit nedá. Tak loď Berounka zvládla plavbu po Labi a proti proudu Ohře včas!!!! Bobina

Ahoj kamarádi.

Svět je plný dobrých kamarádů (zpívá jedna písnička) ale u mě se to splnilo. Mám v osadě "ALBATROS" chajdu a u ní malý pozemek na parkování mé a mých návštěv. Na tomto pozemku stály dvě olše asi 15m vysoké a zralé na spadnutí. Nevěděl jsem, jak je porazit, protože při normálním pokácení by spadly na dvě sousední chaty. Dva moji kamarádi (Panák a Egy) řekli, že je porazí a taky tak udělali. Že se Panák pohyboval ve výšce těch patnácti metrů, se mi zdálo šílený, ale on byl jako na stěžni plachetnice. Vše za další pomoci mé rodiny a kolegů z osady dopadlo dobře. Na důkaz jsou dokumenty. JarDA Wimpi

OSADA GRATULUJE

V poklidu a přiměřeném zdraví se kamarád **Kepi** dožil krásného a kulatého výročí. 80 let

Gratulujem! A také mu přejeme hodně sil a zdraví do dalších let! Vždyť právě Kepi udělal a odvedl spoustu dobré práce pro naši osadu. To on stál u zrodu **Vodáckého maratonu** na Berounce, kterým se dnes chlubí vodáci z Lokomotivy Beroun. Tento maraton se stal jednou z nejvýznamnějších akcí na Berounce. A byl to Kepi, který společně s bráchou Olafem položili v roce 1978 základy Vánočních - Svatoštěpánských pochodů Kamarádů Staré řeky. Baron

Sdružené oslavy dobřívské

Na dobřívském ranči „U Kuchynků“ jsme 2. - 4. června oslavili životní jubilea hned několika kamarádů s osady a jejich příznivců.

Slavilo se: 50, 60 a 70 let.

Původní nápad této oslavy byl od Papíka a Frambika. Kamarád Papík se oslavy bohužel nezúčastnil, ale na oslavu přispěl. Veselo bylo opravdu hodně, skoro stejně jako jídla a pití.

Kromě kamarádů z osady zahrál i zdický „Dixillend“ s Ivetou. Frambík

Times a Colt se připojuje s gratulací a přeje všem oslavencům štěstí, pohodu, veselou mysl, ale především hodně zdraví. A dobrou chuť !!!

Padesáté výročí osady Liberty

V srpnu jsme byli pozváni na oslavu padesátého výročí spřátelené bratislavské osady Liberty. Kamarádi z této osady již několik let pravidelně jezdí k nám na potlach. Pozvání nebylo možné odmítnout. Proč si tedy nedělat vandr do krásné přírody na úbočí Malých Karpat. A stálo to skutečně za to. Kdo má však Malé Karpaty prochozené, tak ví, že nevysoké pohoří za Bratislavou může svými krásami směle konkurovat mnohem vyšším a známějším slovenským horám. Přijetí u kamarádů bylo velice srdečné, jakož i pohoštění, které pro nás připravili kamarádi Sisel, Pablo, Rebro i děvčata která se vesele otáčela v kuchyni na Starej horárni. Australák Bubro s kamarády vytvořili k tomuto výročí překrásný totem i obrovského krokodýla. Ten budil náležitou pozornost i při stěhování na střechu auta do dunajské zátoky kde bude umístěn na osadě.

Oheň výhradně z dubových polen hřál úžasně a svítil až do časných ranních hodin nejen na kapelu složenou z muzikantů a kamarádů, kteří si přinesli nástroje. Po potlachu jsme se přesunuli na dunajská ramena a okusili slasti života na Sislově hauseboatu, pokusili se ulovit nějakou dunajskou obr rybu i zažít noční plavbu na krásném kalném Dunaji. Díky kamarádům za krásný vandr a doufáme, že návštěva nebyla poslední. Baron

Podzim

Borovičko

V sobotu 1. 9. 2018 jsme se vydali na potlach do Borovička, kde jsme se setkali s kamarády z osady Fort Adamsonu, Firwoody, Sebranky od Supa i mnoha dalšími kamarády. Hrál se a zpívalo, proběhla mnohá setkání i s kamarády ze zámoří.

Samozřejmě přišla řeč i na organizaci a přípravu na 10. celosvětový potlach, který je chystán na listopad do Texasu. Jako příspěvek Kamarádů Staré řeky k této akci, jsme předali organizátorům potlachu, placky - ceny pro soutěžící, které s velkou pečlivostí a invencí sobě vlastní namaloval náš kamarád Keny.

Na snímku zdokumentováno předání poselství a placek kamarádům z Texasu Baron

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ

Redakce velice děkuje všem
dopisovatelům a
příspěvovatelům.

Vzhledem k výjimečně
velkému rozsahu a množství
článků o dění v osadě v roce
2017, a bohužel k omezenému
prostoru v novinách, je možné
si ostatní články, které se sem
nevešly, přečíst v rubrice T & C
na:

www.kamaradistarereky.cz

16.3.2018; Memoriál Jendy Kordy na
Barče; Tramclub Praha
17.3.2018; Vítání jara,
30.4.2018; Čarodějnice,
19.5.2018; Festival - Pikovice; Dronte,
28.5.2018; Setkání osad na Barče,
červenec; Vandr na camp-zušlechtění,
30.8.-2.9.2018; Výroční oheň - 100-;
T.O.Medvědi, T.O Černá perla,
28.-29.9.2018; příprava potlach KSŘ
6.10.2018; Osadní Potlach "52"; KSŘ
26.11.2018; Setkání osad na Barče,
6.12.2018; 11. "Berounko má",
8.12.2018; Den krabic; KSŘ
26.12.2018; Vánoční pochod KSŘ

51. potlach osady Kamarádi Staré řeky

Tentokrát nebyl ničím výjimečný a mnoho se nelišil od předešlých ročníků. Dobře se vydařilo sobotní soutěžní odpoledne. Radost nám udělalo především dětské soutěžení. Počasí nás opět nezklamalo, jako obvykle poprchávalo, ale kamarádi zbudovali protidešťovou ochranu dokonale, a tudíž při občasných přeháňkách se bylo kam schovat. Tohle píšu nerad, ale nedá se to vynechat. Smutnou a nepříjemnou událostí večera bylo odcizení pláštěnky, kterou měli kamarádi z osady Myland zakryta sedátka a torny v době, kdy přšelo a oni pod přístřeškem rozdávali radost svými písničkami všem kamarádům. Píšu to také proto, pokud se to stalo omylem, a v tom, kdo to udělal, se hnulo svědomí. Třeba to vrátí. Tak uvidíme! V neděli jsme opouštěli údolí uklizené a tak nezbývá než poděkovat všem, kteří přispěli k zdárnému průběhu potlachu. Baron

Letos se osada opět trochu rozrostla

Na 51. potlachu převzala osadní domovenku kamarádka Maruška.

Čestné členství v naší
osadě obdrželi za
dlouholetou pomoc při
pořádání osadních akcí
jihočeští kamarádi Pavel
a Jindřiška Janášů

FOTO ÚČASTNÍKŮ SVATOŠTĚPÁNSKÉHO POCHODU V ÚDOLÍ ZATRACENÝCH

COPAK SE NA NÁS CHYSTÁ V ROCE

2018

Hody, hody zas od vody

Velikonoce za rohem, tak k vodě zase honem. Jindra dostal nápad na splutí Ploučnice. Řeku s divokou přírodou kam vodáci z půjčoven nejezdí. Řeka co je stvořená pro starší a pokročilé, poslední divoký kout vodácké duše, takže kdo by měl zájem se přidat, ať osloví Jindřicha, já už to mám jisté. Říša

